

בתי המשפט

תק 002269/05		בית משפט לתביעות קטנות ירושלים	
04/04/2006	תאריך:	כבוד השופט ארנון דראל	
		לפני:	

בעניין:

מליכוב אנה

התובעת

נגד

מ.מ. אולטרה אלמוג, שיווק 1997 בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1. התובעת, שאינה שולטת בשפה העברית, קראה מודעה באחד העיתונים בה הוצע למכירה דוד שמש חדש, בעל קיבול של 150 ליטר הכולל חימום מהיר, קולט גדול ונושא תו תקן ישראלי בעלות של 2,090 ₪ עוד הובטחו 6 שנות אחריות.
2. בראשה של מודעת הפרסום מופיע שמה של חברת 'אמקור', סמלה המסחרי והסמל המצייני קיומו של תקן. באותיות קטנות יותר, מצויין כי ניתנות 10 שנות אחריות על דודי אולטרה.
3. בתחתיתה של מודעת הפרסום מופיעות המלים 'סניף ירושלים' ומספרי טלפון.
4. התובעת פנתה למספרי הטלפון המופיעים במודעה ובעקבות אותה שיחה הגיעה לחנותה של הנתבעת, שמספר הטלפון המופיע במודעה הוא מספר הטלפון שלה ולא של חברת אמקור.

5. בהגיעה לחנות, הסביר לה מנהל הנתבעת, מר מיכאל מזרחי (להלן: "מזרחי") כי דוד השמש שהופיע במודעה במחיר זה אינו דוד ברמה גבוהה והציע לה לרכוש דוד אחר ברמה גבוהה יותר, שתקופת האחריות הניתנת לו היא 10 שנים. התובעת טענה כי לא נאמר לה שתקופת האחריות המוארכת אינה ניתנת על ידי חברת אמקור אלא על ידי הנתבעת.
6. התובעת טוענת כי לפי הצעתו של מזרחי היא בחנה את הדוד האחר שהודגם בפניה וראתה כי המשטח הפנימי שלו עשוי מטפלון והוא חלק ונקי למגע. בהתאם להצעתו של מזרחי, רכשה התובעת את הדוד שהציג בפניה בעלות של 3,200 ₪.
7. במהלך אותו ביקור בחנות הוצע לתובעת לרכוש גם דוד חשמל חדש שלו ניתנת אחריות למשך 5 שנים בעלות של 1,750 ₪.
8. בהתאם להצעתו של מזרחי הסכימה התובעת לרכוש את שני הדודים בסברה כי מחירם הכולל הוא 4,950 ₪. בעודה בחנות ובעת שמולא שובר כרטיס האשראי התברר לה כי היא נדרשת להוסיף גם את מס הערך המוסף בנימוק שהמחיר שהוצג בפניה היה מחיר שאינו כולל מס ערך מוסף. התובעת הסכימה גם לכך ושילמה סכום של 5,791 ₪.
9. באותו יום שבו ביקרה בחנות, 18.3.05, הוצב דוד השמש בגג ביתה של התובעת אך בעת שהיא נגעה במשטח הפנימי של הדוד היא גילתה כי מדובר במשטח משופשף שאינו חלק. באשר לדוד החשמל, כאשר הגיע הדוד לביתה של התובעת, ארוז, הוא לא הותקן כי השעה הייתה מאוחרת. ביום א', 20.3.05, הוחלף דוד החשמל שהובא לדירה בדוד אחר. הדוד האחר היה בנפח גדול יותר (120 ליטר במקום 60 ליטר).
10. התובעת טוענת כי נאמר לה שלא ניתן להתקין את הדוד הקטן יותר, שאמור היה לעמוד, ולכן הוא הוחלף בדוד גדול יותר שניתן להציבו בשכיבה.
11. התובעת נדרשה לשלם תמורת אספקתו של דוד חשמל בעל נפח גדול יותר תוספת בסכום של 750 ₪ ולאחר ויכוחים שילמה "רק" סכום של 300 ₪.
12. הסכום הכולל ששולם על ידי התובעת לנתבעת הוא 6,091 ₪.

13. בעת אספקת הדודים נמסרה לתובעת תעודת אחריות של הנתבעת ולא של מי שאמור היה להיות יצרן הדודים, חברת אמקור.
14. לאחר אספקת הדוד הנוסף, דוד החשמל, גילתה התובעת כי דוד החשמל שסופק הוא ישן, מלא שריטות וחלודה (הדבר נראה גם בתמונות שהוגשו). עוד הוברר כי ציפוי האמייל מתקלף ויש בדוד פגמים אחרים. בנוסף, התברר לתובעת כי מדובר בדוד מתוצרת כרומגן ולא מתוצרת אמקור. התובעת התקשרה לחברת כרומגן ואז נמסר לה כי מדובר בדוד מדגם ישן, שיוצר לפני יותר מ-3 שנים שהאחריות עליו פגה.
15. לבקשת התובעת נשלח למקום טכנאי מטעם כרומגן שעלה על הגג ובחן את הדוד. הטכנאי אמר לתובעת כי הדוד שסופק לה הוא דוד פשוט.
16. התובעת ניסתה לבטל את העיסקה אך חברת כרטיסי האשראי לא הסכימה לעצור את התשלום לחברת אמקור, אליה הועבר שובר כרטיס האשראי, בהיעדר הסכמה מצדה של הנתבעת או של אמקור לכך. ההודעה על ביטול העיסקה נמסרה לחברת ישראלכרט ביום 22.3.05, יומיים לאחר ההספקה.
17. משלא הצליחה לבטל את העסקה, הגישה התובעת, ביום 11.4.05, את כתב התביעה ותבעה את השבת הסכום ששילמה לנתבעת ופיצוי על עוגמת הנפש שנגרמה לה בסכום כולל של 7,000 ₪.
18. הנתבעת הגישה כתב הגנה קצר ובו טענה כי התובעת קיבלה מערכת דוד תקינה ומתפקדת. עוד הבטיחה הנתבעת כי תתן לתובעת אחריות למלוא התקופה אליה התחייבה. בדבריו בבית המשפט מסר מר מזרחי כי דוד החשמל הוחלף לאחר שלא ניתן היה להציב במקום דוד של 60 ליטר והתובעת הסכימה להחלפתו. עוד הוא טען כי אינו מחזיק דודים ישנים. אשר לטענת התובעת כי נאמר לה על ידי סוכן כרומגן כי הדוד משנת 2002, טען מזרחי כי הדבר יתכן מאחר והוא מחזיק מלאי גדול של דודים, אבל הדוד חדש לחלוטין ולא הותקן בשום בית אחר (עמ' 2 לפרוטוקול הישיבה מיום 27.7.05, ש' 2-3).
19. מאחר ובין הצדדים התעוררה מחלוקת לגבי טיב הדודים שהותקנו, מיניתי את מכון התקנים כמומחה בכדי לבחון את הדודים. בסופו של הליך ממושך התקבלה מהמומחה שמונה תשובה חלקית לפיה הדוד שהורכב בתוך הדירה, הוא דוד כרומגן

- בנפח של 120 ליטר, הנושא תו תקן ודוד השמש הוא מתוצרת אמקור ונפחו 150 ליטר. המומחה ציין כי לדוד השמש אין תו תקן.
20. בפתח הדיון שהתקיים לאחר הגעת חוות הדעת, ביום 3.4.06, הגיש מר מזרחי אישור מחברת אמקור כי דוד השמש בנפח 150 ליטר נושא תו תקן והצדדים השלימו את טענותיהם.
21. בכל הנוגע לדוד השמש, התובעת פנתה אל הנתבעת בעקבות מודעה שהופיעה בעיתון ובו הוצע למכירה דוד שמש בנפח של 150 ליטר מתוצרת אמקור במחיר של 2,090 ₪. התובעת שוכנעה להוסיף למחיר הדוד סכום של 1,110 ₪ תמורת דוד אחר משופר יותר. מדברי התובעת וחוות דעת המומחה עולה כי התובעת קיבלה דוד בקיבול של 150 ליטר מתוצרת אמקור שאינו דומה לדוד האחר, המשופר, שהוצג לה בחנות.
22. בנסיבות אלה, מקובלת עלי עדות התובעת כי קיבלה דוד פשוט דוגמת זה שהוצג במודעה אך שילמה תמורתו מחיר יקר מהמחיר שהוצג במודעה.
23. מכאן, שהתובעת לא הייתה צריכה לשלם תשלום נוסף מעבר לסכום שהוצג במודעה תמורת הדוד שקיבלה והיא זכאית להשבת ההפרש שבין הסכום ששילמה עבור דוד השמש (3,200 ₪ בתוספת מע"מ) לבין הסכום שהוצג במודעת הפרסום. סעד זה אוכף למעשה את ההסכם שנכרת בפועל בין הצדדים אך הופר על ידי הנתבעת.
24. לכך יש להוסיף כי המודעה שפורסמה יש בה כדי להטעות. המעיין במודעה יכול להבין כי הוא מגיע לסניף ירושלים של חברת אמקור ורוכש את מוצריה של אותה חברה ולא כי מדובר בעסק אחר המשווק גם את מוצרי אמקור לצד מוצרים אחרים. שמה של הנתבעת אינה מופיע במודעה (למעט ציון האחראיות לתקופה של 10 שנים לדודי אולטרה) והקורא הסביר אינו יכול לדעת את מה שהתברר מאוחר יותר כי הקשר היחידי שבין הנתבעת לבין אמקור הוא של לקוח וספק.
25. בנוסף לגביית המחיר הגבוה יותר, התחייבה הנתבעת במודעה לספק לתובעת אחריות של חברת אמקור לתקופה של 6 שנים. בפועל סופקה אחריות לתקופה ארוכה יותר אך של הנתבעת ולא של חברת אמקור.

26. לפיכך, אני מחייב את הנתבעת להשיב לתובעת את ההפרש בין המחיר ששילמה לבין המחיר המובטח במודעה (1,110 ש"ח). כמו כן אני מחייב את הנתבעת להמציא לתובעת תעודות אחריות לדוד השמש מטעמה של חברת אמקור לתקופה של 6 שנים.
27. אשר לדוד החשמל, גם כאן עולה כי הדוד שסופק לתובעת, סופק תוך שהנתבעת אינה מגלה לתובעת כי מדובר בדוד מתוצרת כרומגן ולא מתוצרת אמקור. עוד הוסתר מהתובעת כי הדוד יוצר שלוש שנים בטרם סופק ומאז שכב ככל הנראה בחנותה של הנתבעת.
28. מר מזרחי הודה בעדותו בפני, כי הדברים שנאמרו על ידי הטכנאי מטעם כרומגן הם נכונים וכי יתכן כי הדוד 'שכב' במחסני הנתבעת במשך כ- 3 שנים עד שסופק לנתבעת, אך טען כי מדובר בדוד חדש שלא נעשה בו שימוש על ידי לקוח אחר.
29. המידע בדבר היותו של הדוד מתוצרת כרומגן ולא מתוצרת אמקור והמידע בדבר היותו של הדוד, דוד שיוצר זמן רב לפני מכירתו הוא מידע רלוונטי ומהותי להחלטת הצרכן להתקשר עם הספק.
30. במסירת המידע המטעה הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א 1981.
31. התובעת סברה כי היא רוכשת דוד אמקור וקיבלה דוד כרומגן. התובעת סברה גם כי היא רוכשת דוד חדש וקיבלה דוד ישן. המסקנה המתקבלת מתיאור הדברים שלעיל היא שהנתבעת הטעתה את התובעת לחשוב שהיא רוכשת מוצר אחד ובפועל סיפקה לה מוצר אחר.
32. התובעת התקשרה בחוזה לרכישת דוד החשמל עקב הטעות שהייתה תוצאת ההטעיה ולכן היא זכאית לבטל את החוזה (ר' סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973). ביטול החוזה על ידי התובעת, נעשה כדין ובמועד. ביטול המכר אפשרי גם בהתאם לסעיף 32 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א – 1981 נוכח מכירתו תוך הטעיית התובעת וניצול מצוקתה.

33. לפיכך, אני מחייב את הנתבעת להשיב לתובעת את מלוא הסכום ששולם עבור דוד החשמל, 1,750 ₪ וכן את הסכום הנוסף ששולם עבור שדרוג הדוד, 300 ₪. לאחר השבת הסכום האמור, תהיה הנתבעת זכאית ליטול לידיה את דוד החשמל שסופק בחזרה.
34. אשר לחיוב התובעת לשלם בנוסף לסכום ששילמה גם מס ערך מוסף, לאור מסקנתי שלעיל, שהותירה על כנה רק את רכישת דוד השמש בעלות של 2,090 ₪ בלבד, כפי שפורסמה במודעה, הרי שמשצוין המחיר במודעה כפי שצוין, לא עולה כי מדובר במחיר שאינו כולל מע"מ ולכן אני קובע כי הנתבעת תשיב לתובעת גם את מלוא סכום המס ששולם על ידה, 841 ₪.
35. קשה היה שלא להתרשם מכך שחוסר שליטתה של התובעת בשפה העברית הוביל לכך שבסופו של דבר הגיעה לרכוש דוד שמש בעלות של כ- 2,000 ₪ ומצאה את עצמה מוציאה סכום הגבוה פי שלושה מסכום זה.
36. לסיכום, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכום של **4,001 ₪**. סכום זה ישולם לתובעת בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק בתוך 21 יום ממועד מסירת פסק הדין לידי הנתבעת.
37. בנוסף תמציא הנתבעת לתובעת כתב אחריות מטעם חברת אמקור לדוד השמש לתקופה של 6 שנים ממועד התקנת דוד השמש. אם לא יומצא כתב אחריות מתאים, יניתן לתובעת היתר לפצל את סעדיה ולתבוע את הנתבעת בגין הנזקים שיגרמו לה עקב אי המצאתו של כתב האחריות המתאים.
38. לאחר ביצוע התשלום תהיה הנתבעת רשאית לפרק, בתוך פרק זמן של 30 יום, בתיאום מראש עם התובעת ומבלי שיגרם כל נזק לשאר המערכות הפועלות בדירה, את דוד החשמל וליטול אותו. הוצאות פירוק דוד החשמל יחולו על הנתבעת.
39. עוד אני מחייב את הנתבעת לשאת בהוצאות המשפט של התובעת בסכום של **1,200 ₪**. סכום זה מביא בחשבון גם את הסכום ששולם על ידי התובעת למומחה וכן את האגרה.
- תשומת לב הצדדים מופנית לכך שניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 15 יום ממועד המצאתו לידיהם.**
- ניתן היום ו' בניסן, תשס"ו (4 באפריל 2006) בהיעדר הצדדים.**
המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים בדואר.

ארנון דראל 54678313-2269/05

ארנון דראל, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה